

2020. 11. 22. Falucskai Gusztáv testvér bizonyágtétele

Kedves Testvérek!

Sokan tudjátok, hogy Falucskai Gusztáv testvér milyen beteg. A fizikai ereje fokozatosan gyengült. Először a kezét tudta egyre kevésbé használni. Mára segítség nélkül nem tud sem enni, sem inni, sem öltözködni. Aztán a lába is egyre gyengült. Házon kívül csak elektromos moped segítségével tud járni.

A mai napon verset kaptam tőle. Ebben bizonyágot tesz az életéről, az Úrral való kapcsolatáról. Vele egyeztetve teszem közzé. Úgy látom, hasznos lesz, ha minél több testvérhez eljut.

Szeretettel:

Debrecen, 2020. november 22-én,

Apostol Imre

Bizonyágtétele

Életemre visszanézve,
Nemsokára hatvannégyre,
Istennek a nagy kegyelme,
Nem lett még korábban vége.
Az Úr oly hosszan türe,
Éppen ezért nem engedte,
Ne legyek én elkészülve.

Azt a munkát, mit elkezdett,
Sokszor csorbát is szenvedett.
Életveszélyes helyzetek,
Továbbá a nagy műtétek,
Ezen figyelmeztetések,
Eredményre nem vezettek.

Mert arra a jó alapra,
Amely az Úr Jézus maga,
Sokszor csak fát építettem,
Reá zsúpfedelet tettem,
De ezt a tűz megégeti,
Ezüstből kell építkezni.
Arany, ezüst és drágakő,
Ez a három összetevő,
Ez esetben nem veszendő.

Ezért az Úr bölcsessége,
Fizikai erőm vette.
Ám ezt nem oly gyorsan tette,
Szép csendesen vitte végbe.
De ami a legfontosabb,
Szellem, elme épen maradt.

Nehezek a mindennapok,
Jelentkeznek kihívások,
De az Úrtól vigaszt kapok.
A testvérek hő imája,
Nem lett hiába elmondva.
Ha a külső egyre gyengül,
A hívő szív meg nem rendül,
Belső ember így megépül.

Arra kérem én az Urat,
Hátra lévő életutat,
Ezt a csodás keskeny utat,
Amely a menny felé mutat,
A hitemben megtartassak.
Ha pedig hamarabb jönne,
Mire megvan ígérete,
Mi a hívők reménysége,
Emeltessünk Ő elébe.